

[Gustav Pedersen.]

uden om — oveni Købet til Støtte og Glæde for Erhvervslivet. Det er denne Form for Propaganda, som vi ikke er Tilhængere af.

Den højtærede Handelsminister taler om, at det, der er importeret, saamænd ikke er saa farligt. Nej, Gudbevares, de Mandler bliver maaske nok solgt — for øvrigt oplyste Ministeren ikke, hvor mange der er paa Vej hertil; det er jo nemlig ikke alene et Spørgsmaal om, hvad vi har faaet, men ogsaa om, hvad der kommer — og det samme gælder Plastic. Det, der der er afgørende, er, om vi har Raad til at købe Mandler for Millioner af Kroner paa et Tidspunkt, hvor vi mangler meget, meget mere nødvendige Ting. Og her er vi i den mærkelige Situation, at naar den højtærede Handelsminister taler, er det Optimisme ud over alle Grænser, men jeg har liggende et Referat fra „Aarhus Amtstidende“ af en Tale, den højtærede Finansminister har holdt, og i den Tale sagde Finansministeren — jeg vil gerne citere blot een Linie —

„Hvis De vidste, hvad der er bestilt af ikke særlig nødvendige Varer i England og Amerika!“

Det lyder helt anderledes end det, den højtærede Handelsminister har sagt, og saa faar man Indtrykket af, at det er alvorligt. Det vil altsaa sige, at den Frihed, som Erhvervene har faaet, har de ikke kunnet administrere paa en saadan Maade, at det ikke har været nødvendigt nu igen at gribe ind. Og det er i Virkeligheden karakteristisk for hele Situationen. Det, der er det farlige, er, at man foregøbler Befolkningen, at Restriktionerne kun er noget meget midlertidigt i en meget kort Overgangsperiode; det skinner jo trods alt fortsat igennem, at man nu kan klare en Del af det ved Forhandling med Erhvervene o. s. v., medens det afgørende er, at saadan som Pengesituationen, Valutasituationen ligger, vil det foreløbig være nødvendigt at have Haand i Hanke med Tingene, og det vil altsaa sige, at alt det, man beskyldte Socialdemokratiet for at ville gøre næsten af Ondskab, er man nødt til at erkende som strengt nødvendigt nu, da man selv har Ansvaret.

Christmas Møller: Maa jeg straks sige — i Overensstemmelse med det, det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen sagde —, at vi naturligvis er enige i de Betragtninger, som har været fremme angaaende nye og yngre Importører og den Støtte, der gennem Administrationen skal ydes disse. Jeg maa maaske ogsaa lige med

Tilfredshed have Lov til at understrege det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasens Udtalelse om, at det, det for Landbrugets Produktionstilrettelægning gælder om, er at faa at vide, hvilken Politik man vil føre økonomisk, angaaende Landbrugets Priser, efter 1. Oktober 1946, altsaa det Tidspunkt, hvor de Aftaler, jeg bærer Ansvaret for, er udløbet.

Til den højtærede Handelsminister vil jeg gerne sige, at jeg har ingen Interesse i at diskutere Almindeligheder med ham. At den højtærede Handelsminister mener, at han og hans Parti er de bedste, er jo ikke underligt, men det er fuldkommen rigtigt, som det er blevet sagt, at det jo slet ikke drejer sig om, hvorvidt nogen ønsker Ophævelse af en lang Række Restriktioner — det gør vi da virkelig alle sammen. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om han vil nævne os bare een eneste af de Restriktioner, Handelsministeren har ophævet, som ikke vilde være blevet ophævet af en anden Regering, og det skulde vi gerne have i Udvalget.

Jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Fibiger har ophævet en Del af dem. Jeg ved ikke, hvorvidt han er Nr. 1, eller Ministeren er det; det er ogsaa ligegyldigt. Men hvilke Restriktioner er ophævet af den højtærede Handelsminister, som en konservativ, socialdemokratisk eller radikal Handelsminister ikke vilde have ophævet? Lad os faa nogle Eksempler paa det, det er det det drejer sig om. Med mit Kendskab til Forholdene og efter hvad jeg husker, er der ikke ophævet en eneste Restriktion, som ikke alle vilde have været med til. Den højtærede Handelsminister talte om Indgrebene i 30erne; de blev simpelt hen foretaget til Gennemførelse af vore Handelsaftaler med England, og saadanne Indgreb vil ogsaa være nødvendige af Hensyn til de Handelsaftaler, vi har nu paa det ene eller andet Omraade.

Jeg vil slet ikke diskutere med den højtærede Handelsminister om Fremsættelse af Forslag om Fredagen, der kommer til Behandling om Tirsdagen eller Onsdagen. Den højtærede Handelsminister ved meget godt, at det kan ikke ske før. Men hvorfor har den højtærede Handelsminister ikke fremsat Forslaget for en Maaned Tid siden? Har det kostet saa mange Anstrengelser at udarbejde det? Hvorfor har han ikke fremsat Forslaget for en Maaned siden, saa vi havde haft det Materiale til Raadighed? Det drejer sig ikke, som den højtærede Handelsminister synes at mene, om, hvorvidt jeg kan de Handelsaftaler, jeg selv har underskrevet, det behøver den højtærede